

det dobbelte Kontorhold af, hvad de have. Naar en Præst har 2 Kroners Udgift om Aaret til Porto, eller en Amtsforsvalter har endel Udgifter til Porto, saa er det dog ikke Meget. Hans Breve blive altsaa ikke mange; men Herredsfogdens Antal af Breve er legio; det er snejsedvis, for ikke at sige hundredevis daglig. Gaa engang ud paa et af Virkerne her og hør, hvad Korrespondanzen er derude. Hvor skulde Herredsfogden kunne notere og Generaldirektoratet, som ikke har med Herredsfogdens Breve at bestille, overkomme at kontrollere, om hvert enkelt Brev, der gaar til Mette Hansen og Hans Madsen eller til Sognefogderne i vedkommende Sogne, er rigtig forsynet med Frimærke eller ikke. Nei, den Kontrol bliver Retsbetjentens Korrespondance ikke underkastet og kan fornødigvis ikke underkastes; det vilde blive altsor enormt dyrt. Vi vide af Bladene, hvor ofte Autoriteterne kunne ligge og korrespondere hele Stempelark op ved Spørgsmaal angaaende 2 Ore. Men skulde det udvides til Retsbetjentenes Korrespondance, vilde det se forfærdeligt ud.

D. Christensen: Jeg kan ikke sige Andet, end at det er isærd med at gjøre mig ondt nu for Politimestrene. Nu har jeg hørt, at det Forslag, jeg holder paa, vil gjøre Politimestrene mange Bryderier, og den ærede Ordfører er jo allerede bleven helt øm om Hjærtet for de Politimestre, som eventuelt komme til at skulle føre denne Kontrol; men jeg mener dog alligevel, at naar Folk først skriver et Brev, er det ikke saa forfærdeligt at skrive en eneste Linie mere, som indeholder Adressen. Det er det Æneste, som skal anføres. Jeg trøster mig ogsaa med, at baade for Folkethinget og Politimestrene vilde det blive bedre Tider; saa vilde vi være fri for, at nogen eneste Politimester, som fket er, kom og beklagede sig overfor Folkethinget i høie Toner officielt over, at Portoene ikke er tilstrækkelig. Det bliver dog altid et stort Gode for Politimesteren og ogsaa for Folkethinget at blive fri for den Slags Hyl, thi jeg kan ikke se Andet, end at det er Hyl, naar en Politimester har faaet alt det Kontorholdsogdiggjørelse, han har forlangt. Jeg havde ikke troet, at den ærede Ordfører skulde komme til at se Sagen netop fra den Side, at det til Skyvende og sidst skulde være Politimestrene, vi af Naade og Barmhjertighed skulde gjøre det for: ikke at drage dem ind i dette uoverskuelige Arbejde med Kontrollen. Jeg troede, det var Befolkningens og Statskassens Tarv, vi skulde tage Hensyn til. Jeg er nu bleven bekendt gennem den ærede Ordfører med alle

de menneskelige Svagheder, Politimestrene have, naar de skulle tage fra Embedet og have Pension og derfor skulle opgjøre deres Kontorholdsvederlag. Jeg har ikke vidst saa nøie, der var saadanne Strøbeligheder, som kunne i den Grad forblinde Dinene paa Politimestrene, men er det Tilfældet, saa kan det ogsaa udstrække sig til, at de tage fejl med Hensyn til de almindelige Frimærker. Derimod er jeg fuldt enig med det ærede Medlem for Veile Amts 4de Valgkreds (S. Sørensen) i, at vi gaa kun et lille bitte Skridt fremad nu. Jeg tror, at det ærede Medlem og jeg ville kunne komme til at arbejde ganske udmærket sammen, naar vi blot komme til at kjende hinanden, og den ærede Ordfører vilde da kunne blive vor Tolk; thi den Aile, vi begynde at file ind i, er nemlig det, som i det ærede Medlem for Veile Amts 4de Valgkreds's Dine er det Samme som at rive hele Forsatningen overstyr, men som efter min Mening netop er den Vei, vi skulle ind paa ogsaa med Hensyn til det Brænde, de brænde, Portoene til Brevene og Kontorlokalerne, de ogsaa faae Betaling for, ikke at tale om Rjorselen og andet Tignende. Jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem i, at der er something rotten ved det; thi vi kunne ikke rigtig efterse det, uden at vi faae endogsaa hyderliggaende Kontrol ogsaa af det. Naar blot det ærede Medlem kunde oplyse os om, hvordan vi kunne faae saadanne Kontrolbilletter ogsaa for Brændet og Rjoretturene, som ere ligesaa vederheftige som disse Tjenestefrimærker, er jeg det ærede Medlem meget forbunden. Jeg tror, at det ærede Medlem vistnok har faaet fat i Enden paa Tanken, men ikke har kunnet forfølge den. Jeg er ikke stærk nok i Tankegangen til at kunne forfølge Tanken saa vidt, men jeg siger, at det er et mærkeligt Raisonnement, naar det ærede Medlem siger, at naar vi tage fejl paa 4 Poster, kan det 5te Rigtige opveie de 4. Jeg vil ikke følge ham paa den Vei; jeg siger, at naar vi have fem Tilfældigheder, men vi vide bestemt, at den femte kunne vi hogstavelig slaa ihjel, saa der ikke eksisterer Tanke af Feil, saa siger jeg, at vi maa beklage, at vi endnu maa trækkes med de 4. Men jeg vil gjøre det ærede Medlem opmærksomt paa en Ting, han maasse endnu ikke har faaet at vide, nemlig at det nye Blod, der er kommet ind i Uddalget, har virkelig haft den Frækhed — og dertil hører jeg — at fremsætte den Tanke, om det ikke kunde være muligt, at den høitæredede Minister vilde uleililge sig med at opgive os f. Ex. Kontorlokalerne's Kvadratindhold. Sa, jeg har endogsaa slaaet paa, om der ikke kunde være Mulighed for — men jeg vidste ikke, om det